

Достоевський Федір Михайлович

Біографія стисло

Достоевський Федір
(1821-1881)

Російського письменника Ф. Достоевського читає весь світ. Творчість його, як і власне він сам, — це геніальність і протиріччя.

Письменник-реаліст, знавець життя, психолог-провидець, гуманіст, який звинувачував соціальне зло. У своїх творах він вирішував "вічні" питання про життя і смерть, про вдосконалення особистості. Початок літературної діяльності, коли були написані "Бідні люди" (1845), "Двійник" (1846), "Білі ночі" (1848), був перерваний покаранням каторгою за участь у революційному гуртку (1850-1854). З 1857 року Достоевський отримує право писати і друкуватися. Виходять "Дядечків сон" і "Село Степанчикове та його мешканці" (1859), "Прийняті й скривджені" (1861), "Нотатки з мертвого дому" (1861), "Нотатки з підпілля" (1864), "Злочин і кара" (1866), "Ідіот" (1869), "Брати Карамазови" (1880).

У своїх останніх романах Достоевський сміливо і гостро накреслив головні етико-філософські проблеми: людина і Бог, сенс життя, значення свободи, духовне призначення людини. .